

<p>Tanítók Fekete István Egyesülete</p> <p>2020/21. tanév</p>	OLVASÁS-SZÖVEGÉRTÉS		
	Feladási határidő: 2020. december 11. (péntek)		Postai cím: Harmatcsepp 8500 Pápa, Pf. 57.
	Forduló: II.	Évfolyam: 3.	Az iskola kódja: H-
	A versenyző neve:		
	Elérhető pontszám: 88	Elért pontszám:	Javította:

Kedves Versenyző!

*Köszöntelek a Harmatcsepp vetélkedő második fordulójában. Figyelmesen olvass el minden feladatot, **tollal írd**, és **önállóan** dolgozz! Sikeres versenyzést kívánok.*

Csukás István Ágacska című írásából olvashatsz egy részletet.

Az erdő szélén állt egy öreg fa, maga se tudta, hogy hány éves, nem számolta az éveket, kapaszkodott erősen a gyökerével a földbe, s minden tavasszal új hajtást nyújtott az égre. Az új hajtás, a zsenge ágacska most is megszületett az öreg fa csúcsán, nyújtózkodott, növekedett az ég felé, a fény felé, mohón szívta magába a napsugarat. Az öreg fa buzgón táplálta az éltető nedvekkkel, amelyeket a gyökeréből küldött fel a csúcsra, s ahogy nőtt az ágacska, úgy nőtt a hite és a reménysége. Elégedetten sóhajtott, susogta:

– Új ág, új reménység! Él még az öreg fa, nem fog rajta a vénség! (.....)

Messze távolban, olyan messze, hogy még senki se látta, gyülekeztek a felhők, az ég alja elsötétedett, szél süvített, vihar közeledett fenyegetően. Az öreg fa vette észre először, recsegetek-ropogtak az ágai, sok vihart megélt már, s tudta, hogy baj lesz. Riadtan nézett az elborult égre, s aggódva susogott:

– Bújjatok! Rejtőzzetek! Mindenki fedezékbe! Itt a vihar

Először egy fürgé szelecske suhant feléjük, lehetett volna egy szellő, szellőcske is, ha nem száguldott volna olyan gyorsan. Elsüvített felettük, mint egy hírnök, élesen visítva: Viii! Viii! Elkapta a magasban röpködő lepkét, megforgatta, fel-le dobálta, s lecsapta a földre. A lepke szédelegve forgott, keringett, a szárnyát sem tudta kitárni, tehetetlenül lezuhant. A gomba meglátta a vergődő lepkét, sürgetve hívta:

– Gyere a kalapom alá! Gyorsan! Gyorsan!

A lepke bebújt a gomba kalapja alá, remegve összehúzta magát. A gomba nyugtatgatta, csitítgatta, bölcsen dünnyögött:

– Az is jó, ha kicsik vagyunk! Elsüvít felettünk a vihar.

A virág ide-oda dülöngélt a szélben, majd látta, hogy ennek fele se tréfa, engedelmesen a földre hajolt, lelapult a fűbe. Onnan suttogta bizakodva:

– Az is jó, ha meg tudunk hajolni! Nem visz el a szél.

Mert a szelecske után megérkezett az igazi fergeteg, a viharos szél hatalmas erővel zúdult rájuk. Felkavarta a világot, recsegett-ropogott minden, elsötétült az ég, nem lehetett látni, csak hallani lehetett, hogy zörögnek az öreg fa ágai. Az öreg fa kapaszkodott a gyökerével, birkózott a széllal. Erős volt az öreg fa, de hiába volt erős, nem bírta megtartani a csúcson növő zsenge hajtást, a szél letörte Ágacskaát. Ágacska lepottyant a földre, bénultan feküdt, meg se mert moccanni. A vihar, ahogy jött, elvonult. Lassan kivilágosodott az ég, feléledt a világ.

Az öreg fa bánatosan nézte a földön fekvő Ágacskát.

– Haj, haj! Mi lesz veled, Ágacska? Letört a vihar. Merre visz az utad? Látlak-e még valaha? Mit adjak útravalónak? Azt adom útravalónak, hogy tudjál járni-kelni, tudjál beszélni mindenkivel! Hátha így nem tévedsz el a világban.

Az öreg fa búbájolt és varázsolt, lelket lehelt Ágacskába. Ágacska lassan éledezett, nem mert moccanni, csak feküdt a földön, aprókat nyögdécselt, piciket jajgatott: – Haj, haj! Jaj!

Kisütött a nap, fénycsíkok villogtak a levegőben. A lepke kibújt a gomba kalapja alól, meg-rázta a szárnyát, és csillogva kiterjesztette. Kíváncsian nézett körbe, fülelt és hallgatózott, hogy ki nyögdécsel, ki jajgat. Meglátta a földön fekvő Ágacskát.

– Ki nyögdécsel? Aha! Ott van! Ki lehet? Nem lepke! Nem is hasonlít rá, hiszen nincsen szárnya.

Egy versikét talált ki, abban foglalta össze a véleményét, s röpködve elszavalta.

Nem lepke, ez egész biztos, kinek háza a virág
könnyű szárnyon lebegő, és otthona a levegő!

S elégedetten rezegtette a szárnyát, hogy ilyen jól kitalálta. Ágacska tovább nyögdécselt pa-naszosan: – Haj, haj! Jaj, jaj!

A virág is kiegyenesedett, megszemlélte a nyögdécselőt, és határozottan jelentette ki:

– Nem virág! Egészen biztos, hogy nem virág! Ő is faragott egy versikét, s bóbitáját ingat-va elszavalta.

Nem virág, az egész biztos, hogyha szellő ringatgat
lágyan nem hajladoz ő, és vele táncol a mező!

A gomba is megvizsgálta Ágacskát, s kalapja alatt hunyorgott, fejét rázva dünnyögött:

– De nem is gomba! És legjobb, ha én is versben foglalom össze az ítéletemet, íme, halljá-tok! – S dünnyögve elszavalta az ítéletét.

Nem is gomba, az is biztos, Láthatjátok, hogy ezt a tényt
se hasa, se kalapja! ő maga se tagadja.

Így tűnődtek és töprengtek, verset faragva találgatták, hogy ki lehet az ott a fűben, és hon-nan pottyant ide, hiszen az előbb még nem volt itt.

1. Sorold fel a részletben megismert szereplőket! (5 p)

2. Válaszolj a kérdésekre! (5 p)

Hol játszódik a történet? _____

Melyik évszakban játszódik? _____

Miért volt elégedett az öreg fa? _____

Mi zavarta meg az erdő életét? _____

Mi történt Ágacskával? _____

3. Húzd alá fekete színessel azt a mondatot, amely a szélvihar közeledtéről szól!
Húzd alá zöld színessel azokat a mondatokat, melyek a szélvihar elvonulását, a természet éledését jelzik! Vonalzót használj! (6 p)

4. Írd a melléknevek mellé, kire jellemzőek a tulajdonságok! (5 p)

tehetetlen, vergődő, remegő, kíváncsi: _____

fürge, gyors, viharos, süvítő: _____

erős, elégedett, aggódó, bánatos: _____

bölcs, nyugodt, kíváncsi, segítőkész: _____

engedelmes, bizakodó, kíváncsi, határozott: _____

5. Tedd a szöveg alapján időrendi sorrendbe a cselekvéseket, történéseket! Kösd össze a szót azzal a képpel, aki cselekedte ezt, akivel történt ez! Vonalzót használj! (20 p)

- _____ dülöngélt
- _____ gyülekeztek
- _____ keringett
- _____ lepottyant
- _____ megvizsgálta
- _____ nyújtózkodott
- _____ susogott
- _____ száguldott
- _____ táplálta
- _____ zúdult

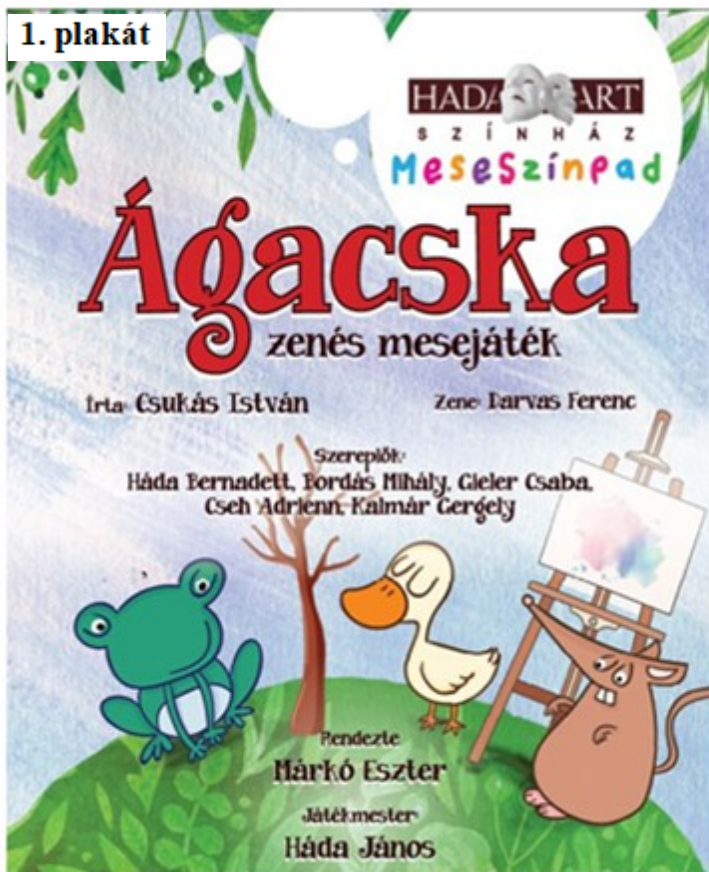
6. Keresd meg a szövegben a szavak rokon értelmű megfelelőjét! (12 p)

friss	
imbolygott	
kitárta	
leesett	
magához tért	
mormogott	

lelkesen	
röpdöső	
szomorúan	
tanakodtak	
tehetetlenül	
vén	

7. Készíts a történet alapján egy színes és mozgalmas rajzot! (15 p)

1. Hasonlítsd össze a két plakátot, majd válaszolj a kérdésekre! (20 p)

	1. plakát	2. plakát
Mely színházak színészei adják elő a darabot?		
Mely településen mutatják be?		
Mikor van az előadás?		
Hány szereplője van a darabnak?		
Ki szerezte a darab zenéjét?		
Mennyibe kerül a belépő?		
Mennyit kell fizetni a mesebérleteseknek?		
Milyen hosszú az előadás?		
Elérhetőséget megadtak?		

Melyik plakát tartalmaz több információt? _____